

ת"פ (ראשון לציון) 57559-10-24 - מדינת ישראל נ' מחמד חמאד

ת"פ (ראשון-לציון) 57559-10-24 - מדינת ישראל נ' מחמד חמאדשלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 57559-10-24

מדינת ישראל

נגד

מחמד חמאד

בית משפט השלום בראשון-לציון

[07.08.2025]

כבוד השופט אבי וסטרמן

ב"כ המאשימה, עו"ד עדי לוי

ב"כ הנאשם, עו"ד מואנס יונס

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. ביום 28.4.25 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413 לחוק ו-29(א) לחוק; פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק; חבלה במזיד ברכב בצוותא לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק; וכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיפים 12(1) ו-12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. כתב האישום המתוקן אוחד 3 אישומים, ועניינו קשרים שקשר הנאשם - תושב האזור - עם אחרים תושבי האזור לצורך כניסה לשטחי מדינת ישראל שלא כדין, התפרצות לרכבים וגניבתם משטחי מדינת ישראל והעברתם לשטחי האזור.

במסגרת שלושת האישומים בהם הורשע הנאשם מתוארים 3 אירועים - אחד מחודש אוקטובר 2024 ושניים מלילה אחד בחודש אוגוסט 2024 - בהם מומש הקשר האמור: הנאשם הגיע עם אחר למקום בו חנה רכב בערים כפר סבא או נתניה; השניים התפרצו לרכב והניעו אותו; והאחר נסע ברכב לעבר שטחי האזור (בשניים מן האישומים אף חצה את מעבר חוצה שומרון) עד שנעצר בידי שוטרים. במסגרת האישום הראשון נהג הנאשם ברכב מרחק קצר לאחר שנגנב.

ראיות לעונש

3. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, באחת מהן יחד עם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (טל/1).

טיעוני הצדדים לעונש

4. טיעונים לעונש נשמעו ביום 17.7.25. במסגרת טיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על העובדה כי מדובר במי שנכנס

שלא כדין לישראל על מנת לבצע עבירות רכוש, וזאת כאשר מדינת ישראל מצויה במצב מלחמה; כן עמדה על תפקידו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות, כמי שפרץ לרכבים והניע אותם; הכל, תוך חבירה לאחרים ולאחר תכנון מוקדם. כמו כן, כתב האישום מונה שלושה אירועים שבוצעו בתקופה הנפרשת על פני חודשיים, כאשר באישומים 2 ו-3 מדובר על מעשים שבוצעו באותו לילה. השווי הכולל של הרכבים שנגנבו עומד על מאות אלפי ש"ח. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם - מניעת פגיעה בקניינם של אזרחי מדינת ישראל עקב תופעת גניבת כלי רכב, מניעת חבירתם של עבריינים לביצוע עבירות, וזכותה של מדינת ישראל לקבוע מי ייכנס בשעריה. נטען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים - גבוהה. תוך שהפנתה לפסיקה וכן לגזרי דינם של השותפים, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 13-24 חודשים לכל אחד מן האישומים ומתחם כולל שינוע בין 39 ל-72 חודשי מאסר. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה המאשימה כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי ועל כן ביקשה לקבוע את עונשו בשליש התחתון של המתחם, אולם לא בתחתיתו, ולגזור עליו עונש של 45 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות. כן ביקשה כי התקופה בה היה נתון במאסר בגין תיק אחר תוך תקופת מעצרו בתיק זה, לא תנוכה מתקופת המאסר שתיגזר עליו בהליך דנן.

5. במה שנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי למרשו לא יוחסה עבירת הנהיגה, שהיא היוצרת את הסיכון הכרוך במעשים ומצדיקה ענישה מחמירה, ותפקידו היה להניע את כלי הרכב. כמו כן, כלי הרכב, על אף ערכם הגבוה, נתפסו והוחזרו לבעליהם. תוך שהפנה לפסיקה, טען ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה כולל שתחתיתו עומדת על 24 חודשי מאסר. במה שנוגע לגזירת העונש בתוך המתחם טענה ההגנה כי הנאשם הודה וחסך הליך ארוך, בהינתן העובדה כי כתב האישום מונה 60 עדי תביעה. כמו כן, עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ואינו כולל עבירות רכוש. עוד טען כי משפחתו של הנאשם הינה קשת יום, והנאשם מצטער ומביע חרטה. בנסיבות אלה, עתר לקבוע את עונשו בתחתית מתחם הענישה. כמו כן, טען כי לעניין הפיצוי יש להתחשב בעובדה כי כלי הרכב נתפסו, ולעניין גובה הקנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לנכות מתקופת המאסר שתיגזר את התקופה בגינה ריצה את העונש שנגזר עליו - תוך שהיה עצור בתיק זה - בגין הרשעתו האחרונה בעבירת השב"ח. זאת, על רקע העובדה כי נשפט בגין העבירה האמורה לאחר שלא ניתן היה להותירו במעצר עד תום ההליכים לתקופה החורגת מן התקופה ההולמת עונש בגין עבירת שב"ח. כמו כן, נטען כי יש לנכות את התקופה האמורה מאחר והנאשם הואשם בנפרד בשני התיקים, במקום במסגרת כתב אישום מאוחד.

6. במסגרת דבריו לעונש אמר הנאשם כי הוא מתנצל, "זו תהיה הפעם הראשונה והאחרונה ולא אחזור על זה שוב. ניצלו אותי".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין).

8. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז שלושה אישומים, שעניינם קשר שקשר עם אחרים להיכנס לתחומי ישראל שלא כדין על מנת לגנוב כלי רכב ולהעבירם לשטחי האיזור.

9. התופעה של גניבת כלי רכב הוגדרה כבר לפני שנים כ"מכת מדינה", והדברים שנכתבו לגביה בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06) על ידי כב' השופט רובינשטיין, עודם יפים ונכונים גם בעת הזו: "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית" (פסקה ג').

10. פגיעתה הרעה של תופעת גניבות הרכב ניכרת במספר מישורים. ראשית, מדובר בנזק רכושי ישיר הנגרם לנפגעי העבירה, בעלי כלי הרכב הגנובים. הגם שבדרך כלל מפוצים בעלי הרכב הגנוב על ידי חברות הביטוח, הרי שגניבת רכבם גורמת להם עוגמת נפש רבה, טרחה של ממש ופגיעה בתחושת הבטחון האישי. שנית, תופעת גניבת כלי הרכב מביאה לפגיעה כלכלית עקיפה בציבור בכללותו, באשר היא גורמת הן לעלייה ניכרת של הפרמיות המשולמות לחברות הביטוח עבור ביטוח כלי רכב, והן להחמרת דרישות המיגון הכרוכה בעלות נוספת לבעלי הרכבים. שלישית, תופעת זו מביאה להכבדה על פעילותם של גורמי אכיפת החוק, אשר על מנת להתמודד עמה, נדרשים - בעיתות שגרה כמו גם בעיתות חירום - להקצות לכך משאבים אשר מוסטים מפעילויות אחרות.

11. במאפיינים אלה של העבירות הנדונות יש כדי להצדיק ענישה מחמירה:

- "כפי שנפסק לא אחת, עבירת גניבת רכב עלולה לסכן את הציבור מחמת הסיכון הטמון בה להתלקחות אלימה ולפגיעה במשתמשים בדרך, לצד הפגיעה בביטחון האישי וברכוש של בעלי הרכב. בשל הצורך להילחם בעבירות גניבת כלי רכב, תופעה שהפכה ל"מכת מדינה", יש לבכר את עקרון הגמול וההרתעה, ומשום כך הענישה הנוהגת נסובה, כלל, על מאסרים בפועל. לאחרונה, לנוכח התופעה ההולכת ופושה, קיימת מגמת החמרה של ענישה בעבירות אלה" (עפ"ג (מרכז) 37430-10-24 עלושי נ' מדינת ישראל (2.2.25) וההפניות שם).
12. הגם שב"כ המאשימה עמדה על מתחם העונש הראוי, לשיטתה, בהתייחס לכל אחד מן האישומים בנפרד, הרי שבסופו של דבר ביקשה לקבוע מתחם עונש כולל לעבירות בהן הורשע הנאשם. גם ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים. בנסיבות דנן, לנוכח הוראת סעיף 40יג לחוק העונשין, אכן ניתן לראות במכלול העבירות משום אירוע אחד, באופן העולה בקנה אחד עם מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14). זאת, בעיקר לאור העובדה כי מדובר בסדרת מעשים אשר בוצעו כחלק מתכנית עבריינית בה נטל הנאשם חלק, וכן על רקע סמיכות הזמנים ביניהם. אשר על כן, ייקבע מתחם ענישה אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.
13. סקירת הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת כלי רכב כאשר מדובר בריבוי עבירות בהיקף דומה לעניינו, מעלה עונשי מאסר שנגזרו למשך מספר שנים, הכל בהתאם להיקף העבירות בהן הורשע הנאשם, טיבן, חלקו בעשייה העבריינית, ומכלול נסיבות העניין.
- א. ת"פ (ראשל"צ) 3902-10-20 מדינת ישראל נ' קיסי (26.12.21): הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת שני כלי רכב ובסיוע לגניבת רכב נוסף, במסגרת התארגנות עבריינית. בית המשפט ציין כי הנאשם היה הרוח החיה והכוח המניע מאחורי המיזם העברייני, וקבע מתחם ענישה הנע בין 30 לבין 60 חודשי מאסר. על רקע עבר פלילי, ולנוכח עונשם של השותפים, נגזר על הנאשם עונש של 38 חודשי מאסר. להבדיל מעניינו של הנאשם בתיק דנן, לא הורשע נאשם זה בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין.
- ב. ת"פ (ראשל"צ) 40988-07-20 מדינת ישראל נ' אסלים (16.3.21) - אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה אישומים - בשניים מהם בעבירה של גניבת רכב ובשלישי בעבירה של סיוע לגניבת רכב, כן הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה. הכל, כחלק מתכנית עבריינית מתוכננת היטב. גם נאשם זה לא הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר, על בסיס ההנחה כי אם היה נקבע מתחם עונשי לכל עבירה בנפרד, היה מקום לקבוע מתחם הגבוה מ 12 עד 24 חודשי מאסר. על רקע עבר פלילי מכביד, נגזר עונש של 45 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים. ערעור על פסק הדין נדחה (עפ"ג (מרכז) 52055-04-21 אסלים נ' מדינת ישראל (18.7.21)).

- ג. ת"פ (אשקלון) 39675-12-21 מדינת ישראל נ' אבו זינה (4.12.22) - אליו הפנתה המאשימה. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה אישומים בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בנוסף הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר, שימוש בכח כדי למנוע מעצר, וגניבה מרכב. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 36 ל-72 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם, על רקע עברו הפלילי המכביד, עונש של 54 חודשים ושבועיים מאסר, ובנוסף הפעיל מאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם (עפ"ג (ב"ש) 44644-01-23 חסאסנה נ' מדינת ישראל (20.4.23)).
- ד. ת"פ (פ"ת) 46821-04-25 מדינת ישראל נ' אבו רעיה (6.7.25) - אליו הפנה ב"כ הנאשם. הנאשם הורשע בשלוש עבירות של גניבת רכב בצוותא, כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 27 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 27 חודשי מאסר בפועל.
- ה. ת"פ (ראשל"צ) 1251-04-23 מדינת ישראל נ' אל אפיניש (10.3.25): הנאשם הורשע בתיק העיקרי בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא ושתי עבירות של סיוע לגניבת רכב בצוותא. נאשם זה לא ביצע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. צורפו תיקים נוספים בעבירות אחרות. בהתייחס לתיק העיקרי, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 30 ל-55 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי - נדחה (עפ"ג (מרכז) 47090-04-25 אל אפיניש נ' מדינת ישראל (6.7.25)).
14. כעקרון, מקובלת עלי עמדת המאשימה במה שנוגע למתחם העונש הראוי בגין כל אישום כלשעצמו; עם זאת, העונש בגין מספר אישומים אינו תוצאה של מכפלה אריתמטית, כפי שעולה מטיעון המאשימה לעונש. מאותה סיבה, אין בידי לקבל את עמדת ב"כ הנאשם, אשר הפנה למקרים בהם הורשעו נאשמים במספר אישומים כפול מזה בו הורשע הנאשם, תוך ניסיון לגזור מכך "תעריף" נמוך יותר לכל אישום בנפרד.
15. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, נתתי דעתי לריבוי המקרים - שלוש עבירות מושלמות של גניבת רכב; קשירת הקשר והתכנון המוקדם; העובדה כי לנאשם היה תפקיד מרכזי בביצוע התכנית העבריינית - פריצה לכלי הרכב והנעתם (בצוותא) - שהינו הכרחי לצורך השלמת העבירות; והעובדה כי הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל שלא כדין על מנת לבצע את עבירות הרכוש. מנגד, לא יוחסו לנאשם עבירות הקשורות בנהיגה.
16. סיכומי של דבר, על רקע הפסיקה הנוהגת, הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובע מתחם עונש הולם הנע בין 32 ל-64 חודשי מאסר בפועל.
17. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה תיעשה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

18. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו בכתב האישום המתוקן המלמדת על נטילת אחריות; כמו כן, מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם לפיה יש ליתן משקל ראוי לחסכון הניכר בזמן שיפוטי, על רקע העובדה כי כתב האישום מונה 60 עדי תביעה. כמו כן, יילקחו בחשבון נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כפי שפורטו בידי בא כחו.
19. מנגד, לחובתו של הנאשם עומדות שתי הרשעות מן השנים האחרונות (טל/1): בשנת 2024 הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו; בשנת 2025 הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. בגין שתי הרשעותיו הוטלו על הנאשם תקופות מאסר. אכן, לא מדובר בהרשעות בעבירות רכוש, אולם לא מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, ולנתונים אלה יינתן משקל מתאים במסגרת גזירת העונש.
20. נתתי דעתי גם לעונשים שנגזרו על מעורבים אחרים בפרשה:
א. ראמז צברה (ת"פ (כפ"ס) 19647-10-24) הורשע בעבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, ונהיגה ללא רישיון נהיגה, ונגזר עליו עונש מוסכם של 13.5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
ב. עבד אלמגיד סוויטי (ת"פ (ראשל"צ) 34777-08-24) הורשע בעבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, ונהיגה ללא רישיון נהיגה, ונגזר עליו עונש מוסכם של 13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
ג. פתחי אלכעאבנה (ת"פ (ראשל"צ) 34787-08-24) הורשע בשלוש עבירות של גניבת רכב ועבירה אחת של סיוע לגניבת רכב (באחד מן האישומים בצוותא עם הנאשם דן), וכן בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ונהיגה ללא רישיון נהיגה, ונגזר עליו עונש של 38 חודשי מאסר.
21. במכלול הנסיבות מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אולם לא בתחתיתו.
22. ב"כ הנאשם ביקש כי מתקופת המאסר שתיגזר על מרשו תנוכה תקופת מעצרו לרבות התקופה בה היה הנאשם שפוט לתקופת מאסר בת חודשיים ושבוועיים בגין הרשעתו בת"פ 32319-10-24. מדובר בתיק בו הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין אשר ביצע ביום 14.10.24. לעניין זה נטען, בין היתר, כי הנאשם ניזוק בכך שהואשם בגין ההליך האמור בנפרד, במקום לאחד את האישום הנ"ל עם האישומים נשוא הליך זה. אין בידי להיעתר לבקשת ההגנה. במאסר שנגזר עליו בשל ההרשעה האמורה נתן הנאשם את הדין בגין עבירה אשר אינה קשורה למסכת העבריינית בגינה הורשע בתיק זה. יתרה מכך: עיון בגזר הדין שניתן בת"פ 32319-10-24 האמור מעלה כי במסגרת עונש המאסר בן חודשיים ושבוועיים, הופעל מאסר מותנה בן חודשיים ימים בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, אשר נגזר על הנאשם ביום 20.3.24 בת"פ 15583-03-24. עונש זה ריחף מעל ראשו של הנאשם גם בעת ביצוע העבירות בתיק דן.
- כלומר, העובדה כי המאסר המותנה הופעל בתיק האמור, "חסכה" מן הנאשם את הפעלתו בתיק הנוכחי (בו היה העונש חב הפעלה). זאת, אף אם היו התיקים מוגשים במאוחד. בנסיבות אלה, קבלת עתירת ב"כ הנאשם לניכוי תקופת המאסר תרוקן מתוכן כמעט לחלוטין את עונש המאסר המותנה שהוטל על מרשו (והופעל), ולכך איני מוצא כל הצדקה.
23. לנוכח טיב העבירות בהן הורשע הנאשם יוטלו עליו גם פיצוי לנפגעי העבירה וקנס כספי. בקביעת גובה הפיצוי אתחשב בעובדה כי כלי הרכב הגנובים נתפסו, וכן כי רק אחד משותפיו של הנאשם חויב בפיצוי.
- סוף דבר
24. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 34 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס. יובהר כי לא תנוכה התקופה בה היה הנאשם אסיר שפוט במסגרת ת"פ 32319-10-24.
ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג פשע.
ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג עוון.
ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע או עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.
ה. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.25 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
ו. פיצוי לכל אחד משלושת נפגעי העבירה לפי כתב האישום המתוקן, בסך 500 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.25 ויועבר לנפגעי העבירה בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".
ז. התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירות רכוש בהן הורשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוזר היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

צו כללי למוצגים, על פי כל דין.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
ניתן היום, י"ג אב תשפ"ה, 07 אוגוסט 2025, במעמד הצדדים.